Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 209 992 van 25 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. WARLOP**
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. In de bestreden beslissing concludeert de verwerende partij dat de verzoekende partij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan worden erkend en ook niet aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

2.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht *"door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling"*.

2.2. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat het desgevallend inwilligen van haar beroep haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3. Ter terechtzitting deelt de verwerende partij mee dat de verzoekende partij op 21 juni 2018 vrijwillig is teruggekeerd naar Irak met de hulp van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en legt ter bevestiging een stuk neer. De verzoekende partij neemt inzage van dit stuk en stelt zich naar de wijsheid te gedragen.

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal verdrag van 28 juli1951 betreffende de status van vluchtelingen (*BS* 4 oktober 1953). Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (…) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

4.2. Het "*zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit*" is derhalve een voorwaarde om te voldoen aan de vluchtelingenstatus.

4.3. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. (…)"

4.4. De subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden toegekend aan de persoon die intussen teruggekeerd is naar zijn/haar land van herkomst.

5. Gelet op deze vaststellingen, en bij gebrek aan enige concrete toelichting van de advocaat van de verzoekende partij waaruit zou blijken dat er anders over moet worden gedacht, moet worden besloten dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste actuele belang bij haar beroep (RvS 18 december 2012, nr. 221.810)

6. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijfentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. MAES